

land, i den Form, hvori det i dette Land er kendt gyldigt, uden at bedømme det efter vor Lovgivnings Krav. Der er nu imidlertid Forholdet det, at Washington-Overenskomsten stiller lavere Betingelser for Opnaelsen af Varemærkerregistreringen end den danske Lov. Vi er altsaa forpligtede til at yde en Udlænding fra et af Konventionslandene Beskyttelse for hans Varemærke i Tilfælde, som kan indtræde, hvor vi maatte nægte en Indlænding Registrering af et Varemærke af denne Beskaffenhed. Det er dette, som har ført til Nødvendigheden af, at § 4 i Varemærkeloven bliver helt ændret, saa at Indlændinge stilles paa lige Fod med Udlændinge, hvad der kun er naturligt, og det er dette, der har ført til Ændringerne i de to Nummere af Varemærkelovens § 4, nemlig dels Nr. 1, som den ærede foregaaende Taler omtalte, dels i Nr. 3 angaaende de offentlige Vaaben og Mærker. Hovedsagen er naturligvis Nr. 1. Her bliver der ifølge Washington-Overenskomsten stillet mindre strenge Betingelser for Opnaelsen af Registrering, end der kræves efter den nugældende danske Lov. Det er disse mildere Betingelser, som Lovforslaget nu tilsigter at indføre ogsaa for Danske, ligesom de ifølge Konventionen og den Forpligtelse, vi har overfor de andre Konventionslande, gælder for Udlændinge, og det er, som det ærede Medlem bemærkede, vistnok fuldstændig rigtigt gennemført her i Lovforslaget. Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at Spørgsmaalet med Hensyn til Nr. 3, de kommunale Vaaben og Kendetegn, for saa vidt de er udenlandske, maa tages under Overvejelse, men jeg har ogsaa mine Tvivl med Hensyn til et Bipunkt, nemlig § 2, om denne ikke holder sig mere til den gældende Lovgivnings Forudsætninger, end rimeligt vil være, naar Forandringerne i § 1 bliver gennemført, og jeg tror derfor, at der kan blive Spørgsmaal om en noget anden Affattelse. Af Hensyn til den Omstændighed, at der jo maa finde en Prøvelse Sted af de enkelte Punkter, om de end kan betragtes som Bipunkter, og af Hensyn til Sagens hele Betydning kan jeg samstemme med den ærede foregaaende Taler i Ønsket om et Udvalg, men jeg maa tillige udtale Ønsket om, at Sagen kunde fremmes i dette Udvalg med Hurtighed. Det er nemlig en unaturlig Tilstand, der er fremkommet derved, at Danske med Hensyn til Varemærkers Registrering for Øjeblikket er stillede uheldigere paa Grund af de strenge Vilkaar, som den

danske Lovgivning indeholder, end Udlændinge, der søger Registrering i Danmark. Det er en uheldig Tilstand, som ikke bør forlænges. Jeg kunde, ligesom den ærede foregaaende Taler, have ønsket, at denne Situation ikke var fremkommet, at Lovgivningsmagten noget tidligere var traadt i Virksomhed i Henseende til dette Punkt, men i alt Fald bør der ikke ske nogen Forlængelse ud over en rimelig Tid af denne noget uheldige Mellemtilstand, som har været fra den 26. September — tror jeg det var —, da Washington-Overenskomsten traadte i Kraft for Danmarks Vedkommende.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme paa den af den foregaaende Taler anbefalede Maade.

Hey: Ogsaa jeg kan slutte mig til den ret udførlige Anbefaling, som de ærede Medlemmer, der hidtil har talt i denne Sag, har fremsat. Alle tre Lovforslag er fremkommet som en nødvendig Følge af Ratifikationen af Washington-Overenskomsten. At denne betegner et Fremskridt, derom er der ingen Tvivl lige saa lidt som om, at det i høj Grad er af Interesse at sikre Indlændinge Ligestilling med Udlændinge. De Enkeltheder, som kunde ønskes anderledes affattede, egner sig neppe til videre Diskussion her i Salen, saa jeg kan ogsaa slutte mig til Tanken om Udvalgsbehandling i det Haab, at den maa gaa hurtigt og let, saa at man inden ret længe kan faa Sagen tilbage her i Salen.

Indenrigsministeren (Rode): For min Kollega, Handelsministeren, der opholder sig i Folketinget, skal jeg kun gøre ganske faa Bemærkninger til de yderst velvillige Udtalelser, der er fremsatte af de forskellige Ordførere her i Salen.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Nørgaard) og det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, ligesom Handelsministeren ved Forelæggelsen, at det havde været ønskeligt, om Forelæggelsen af Lovforslaget havde kunnet ske før Ratifikationen. Jeg skal herom kun sige, at det er forskellige Hensyn, ogsaa Overvejelserne vedrørende hele Lovgivningsværkets Nødvendighed, der har medført, at det ikke fremkom i Fjor. Der havde internationalt set intet været til Hinder for en Ratifikation senere end den fastsatte Frist, men da opkom det Spørgsmaal, som Handelsministeren omtalte ved Forelæggelsen, Øn-